

5 propostes per a l'edifici seu de l'ICTA i l'ICP a la UAB

“La bona arquitectura ha estat sempre sostenible” és una afirmació que sentim sovint a les taules congressuals o converses privades. No hi estem d'acord. Són massa els exemples recents que fan passar per “sostenibles” edificis que si bé podríem acceptar com a bona arquitectura segons els criteris de fa 20 anys avui ja no ho són perquè la seva sostenibilitat no va més enllà de la capa de pintura verda.

Podríem contestar amb una pregunta: ¿és visible la sostenibilitat d'un edifici? Sí i no. Hi ha factors clarament visibles que responen als requeriments del bioclimatisme, però d'altres són impossibles de detectar sense un anàlisi de cicle de vida de l'edifici.

Avui es pot afirmar que un edifici amb mur cortina a façana de ponent a les latituds mediterrànies no es pot qualificar com a sostenible (com tampoc ho seria a cara nord en un clima fred o calorós). En canvi, és impossible detectar si una coberta de bambú es pot qualificar de sostenible, doncs mai el podríem qualificar així si el bambú procedís de la Xina, posem per cas.

Hem utilitzat el mot sostenible com a qualificatiu dels edificis per seguir un hàbit que ens agradaria que s'anés modificant. Els edificis no són “sostenibles”, com tampoc es poden posar “malalts”. Som nosaltres, els arquitectes, com a prescriptors de materials i sistemes, pells, formes i volums, els que prenem decisions a favor o en contra de la sostenibilitat o la salut de les persones que hi treballen o hi viuen. AuS, l'agrupació Arquitectura i Sostenibilitat del COAC, ja va utilitzar la gramàtica d'aquesta manera quan, ara fa 7 anys, va donar les seves primeres passes.

Sobre el concurs en què hem participat com a membres del jurat

Per una banda, volem destacar la gran qualitat de les 5 propostes presentades; els qui signem vam garantir a la “propietat” que qualsevol dels 5 equips seleccionats en la primera fase els podia donar una molt bona resposta, com així ha estat.

Una segona constatació fora la diversitat de propostes i solucions, fet que afavoreix un debat sobre requeriments a vegades contradictoris, com d'altra banda, això sí, sempre ha passat amb l'arquitectura.

Per acabar, felicitar l'equip guanyador. Si bé totes les propostes són molt bones, aquesta ens va engrescar des del principi a tot el jurat pel seu caràcter innovador, flexible i experimental.

Albert Cuchí i Toni Solanas

Exposició:

del 8 al 18 de juny de 2011
Sala d'exposicions del COAC
(Plaça Nova, 5 - 08002 Barcelona)

Jornada paral·lela:

16 de juny a les 19 h
Espai Fòrum (sala d'exposicions del COAC)

Organització:

Universitat Autònoma de Barcelona
Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals (ICTA)
Institut Català de Paleontologia (ICP)
Col·legi d'Arquitectes de Catalunya

Coordinació, disseny exposició i construcció del muntatge:

Àrea d'Activitats Culturals de la Demarcació de Barcelona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya

Agraïments:

A tots els participants al concurs i als membres de la comissió d'avaluació del projecte.

Col·laboren: